

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **T. R.**, proti žalovanému: **Městský soud v Praze**, se sídlem Hybernská 18, Praha 1, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 4. 2017, č. j. 3 A 45/2017 - 42,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení městského soudu, jímž byla odmítnuta jeho žaloba, kterou se domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného ve formě rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2016, sp. zn. MSPH 77 INS 8514/2016, ve věci jmenování insolvenčního správce.

Městský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť dospěl k závěru, že o stěžovatelově návrhu nemá pravomoc rozhodovat.

Současně s podáním kasační stížnosti požádal stěžovatel o osvobození od soudního poplatku a o ustanovení zástupce.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 219/2017 - 74, zamítl návrh na ustanovení zástupce i žádost o osvobození od soudních poplatků, přičemž výrokem III. tohoto usnesení stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 30. 6. 2017. V souladu s ustanovením § 40 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. proto konec lhůty ke splnění uvedené povinnosti připadl na pátek 7. 7. 2017. Stěžovatel však výzvě soudu dle výroku III. citovaného usnesení nevyhověl, neboť ani do dne vydání tohoto (nynějšího) usnesení nebyla na příslušný účet Nejvyššího správního soudu připsána platba odpovídající předmětnému soudnímu poplatku.

Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný

podáním návrhu na zabavení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“ Dále § 47 písm. c) s. ř. s. uvádí, že soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Podle § 120 s. ř. s. je třeba i § 47 tohoto zákona užít přiměřeně v řízení o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost nezaplatil ani přes výzvu soudu, jsou splněny podmínky k postupu dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud tudíž řízení o kasační stížnosti zastavil.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud poznamenává, že výrokem IV. výše zmíněného usnesení ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 219/2017 - 74, byl stěžovatel rovněž vyzván k doložení splnění podmínky povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., a to ve stejné lhůtě, jaká byla soudem stanovena k zaplacení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti. Ani této výzvě však stěžovatel nevyhověl. Lze proto podotknout, že i pro případ zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost by byly dány zákonné předpoklady pro odmítnutí kasační stížnosti dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Ke dvěma stěžovatelovým podáním ze dne 9. 6. 2017 (doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 7. 2017) Nejvyšší správní soud toliko podotýká (nehledě na hrubě urážlivé formulace, jichž zde stěžovatel vůči soudu užil), že z nich lze usuzovat, že stěžovatel jimi vyjadřuje nesouhlas s dřívějším nepřiznáním osvobození od soudních poplatků, a že proklamuje změnu svých majetkových poměrů. Jelikož však Nejvyšší správní soud ve výše zmíněném usnesení ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 As 219/2017 – 74, shledal stěžovatelovu kasační stížnost zjevně bezúspěšnou, nemohou žádná stěžovatelova tvrzení ohledně jeho majetkových poměrů založit relevantní tvrzení pro opětovné rozhodnutí o žádosti o osvobození od soudních poplatků, neboť majetková situace stěžovatele je v případě závěru soudu o bezúspěšnosti kasační stížnosti zcela bezvýznamná.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud přiměřeně dle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona). Řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, pročež žádný z účastníků tohoto řízení nemá právo na náhradu nákladů.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu